

Στη χώρα μας το πρόγραμμα PISA θα πραγματοποιηθεί από 2 Μαρτίου 2015 έως και 3 Απριλίου 2015 και θα συμμετάσχουν 231 δημόσια και ιδιωτικά Γυμνάσια, Γενικά Λύκεια και Επαγγελματικά Λύκεια. Το PISA εισβάλλει, ως άλλος επιθεωρητής, στα σχολεία δυο φορές (πιλοτική-βασική) στα τρία χρόνια. Με τα δοκίμια αξιολόγησης προωθεί συγκεκριμένη αντίληψη για τη σχολική γνώση, τη διδασκαλία, τη μάθηση, τη σχολική επιτυχία, το μαθητή, κ.ά., και υποδηλώνει ένα σύστημα αρχών, αντιλήψεων και επιλογών που προβάλλουν (και ως ένα

βαθμό επιβάλλουν) αντίστοιχες αρχές στην οργάνωση της ίδιας της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ε, λοιπόν, τι άλλο συνιστά αυτή η λειτουργία του PISA παρά μια συγκεκριμένη μορφή άσκησης κοινωνικού ελέγχου στην ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία; Αυτή η εξέλιξη, σε τελευταία ανάλυση, σημαίνει ότι η συμμετοχή στις διαδικασίες του ανοίγει τις προϋποθέσεις για εκχώρηση του ελέγχου της ίδιας της παιδαγωγικής και διδακτικής πράξης στους ορισμούς της ενιαίας υπερεθνικής και αυστηρά συγκεντρωτικής «επιθεωρητικής» του εξουσίας. Τόσο οι χώρες που κατακτούν τα πρωτεία όσο κι αυτές που προσδιορίζονται από το σύνδρομο της τελευταίας θέσης, ανταγωνίζονται με κοινό σημείο αναφοράς το «εξεταστικό παράδειγμα» PISA. Αυτό σημαίνει ότι η όλη υπόθεση έχει εξελιχθεί ήδη σε ένα μηχανισμό «παρακυβέρνησης» των εκπαιδευτικών συστημάτων των χωρών που συμμετέχουν, με επιλογή των ίδιων των κυβερνήσεων. Φανταστείτε, κυνηγώντας την πρωτιά, η «προαιρετική» συμμετοχή να έχει ως αποτέλεσμα τη μετατροπή των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών συστημάτων σε φροντιστήρια διεθνούς πατέντας για τη συμμετοχή στο PISA! Βέβαια, η εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων, έχει επεκταθεί δραματικά σε όλα τα πεδία της υποτιθέμενης εθνικής κυριαρχίας. Η εκπαίδευση δε θα μπορούσε να είναι η εξαίρεση.

Δεν χωράει καμιά αμφιβολία. Αν οι συνταγές του Ο.Ο.Σ.Α και της Ε.Ε. στοχεύουν στις «δομές και τις υποδομές» του εκπαιδευτικού συστήματος, ο γνωστός διεθνής διαγωνισμός PISA στοχεύει στο «περιεχόμενο» της εκπαίδευσης. Χέρι - χέρι ο διεθνής διαγωνισμός PISA επιχειρεί με όχημα τα πορίσματά του (μέσα από τον έλεγχο των αναγνωστικών, μαθηματικών και φυσικών ικανοτήτων των μαθητών) να προσανατολίσει την σχολική εκπαίδευση σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Στην πράξη οι στόχοι του προωθούν αντί της γνώσης τη δεξιότητα. Για να πάει καλά μια χώρα στο διαγωνισμό πρέπει οι μαθητές της να

έχουν αντιμετωπίσει τη Γλώσσα σχεδόν αποκλειστικά ως εργαλείο επικοινωνίας, να έχουν διδαχτεί από τα Μαθηματικά κυρίως μεθόδους επίλυσης πρακτικών προβλημάτων, ενώ στις Φυσικές επιστήμες να μην έχουν εμβαθύνει στο γιατί αλλά στο πώς. Έτσι, το εκπαιδευτικό σύστημα θα πρέπει, προσαρμοζόμενο στους στόχους του προγράμματος, να «προπονεί» τους μαθητές σε τέτοιου είδους θέματα αντί να τους διδάσκει, να τους καταρτίζει αντί να τους εκπαιδεύει.

Η εκπαιδευτική κοινότητα, οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές και οι γονείς πρέπει να απαιτήσουν να μη γίνει αυτός ο διαγωνισμός στη χώρα μας.

M-Λ ΚΚΕ

Αβέρωφ 23 Αθήνα, 2108227992, 210 6003846, FAX 210 8211919

www.m-lkke.gr, grafeio.typou@m-lkke.gr,